

der er egnet til at blive sagt fra denne talerstol, så jeg vil forholde mig til det, vi taler om, nemlig lovforslaget om produktionsskolerne.

Jeg vil fastholde, at det, der er lagt op til, er et forsøg på at forenkle aftalerne mellem kommunerne og staten i forbindelse med produktionsskolelærens udvikling. Man har forsøgt at finde forskellige modeller, og det er muligt, at den tidligere regering ikke kunne mobilisere et flertal for sit forslag, men det har vi altså kunnet.

Vi vil selvfølgelig følge lovforslaget meget tæt, og det ligger også i forslaget, at det skal evalueres efter 1 år. Viser det sig så, at der er uhenigtsmæssigheder eller forskellige muligheder, alt efter om man bor i en lille landkommune oppe i det nordjyske eller i Storkøbenhavn, må vi jo kigge på det igen, men det, der er centralt for mig, er, at vi med dette instrument i hånden kan sige til den enkelte kommune: I kan prioritere produktionsskolerne, og I kan prioritere, at eleverne skal derhen, uden at der kommer en ubehagelig overraskelse bagefter.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Egentlig synes jeg, at regeringen skal have ros for at gøre sig den umage at prøve at finde et nyt finansieringssystem.

Som vi sagde under førstebehandlingen, er vi enige i, at det nuværende finansieringssystem er dårligt. Der er bare det ved det, at det finansieringssystem, som regeringen har fundet frem til, betyder, at hvis en kommune har en produktionsskole og opretter et grundtilskud til produktionsskolen på 400.000 kr., koster den første elev, kommunen sender på produktionsskole, 430.000 kr., mens nabokommunen, som ikke har nogen produktionsskole, men kan sende elever på produktionsskolen, har en udgift på knap 30.000 kr. Det er simpelt hen ikke ligestilling.

På den måde er det jo ikke, som vi ellers hører igen og igen og igen, det uddannelsesmæssige afsæt, som de unge har brug for. Det er at reducere produktionsskolerne til et spørgsmål om, hvorvidt man vil have den ene aktiveringsforanstaltning frem for den anden, og det er et signal, som kaster snavs på hele den udvikling, der har været med brobygning, vejledning og forpligtende forløb. De unge får ikke det, der ligner skyggen af et frit valg, og jeg forstår ikke, hvordan Venstres ordfører kan sidde overhørig, at der skabes en ny, grundlæggende uretfærdig betalingsordning.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Fru Margrethe Vestager kvitterer for, at vi forsøger at lave et mere enkelt finansieringssystem, og det har jo også været målet.

Kl. 11.55

Men så følger fru Margrethe Vestager op med at sige, at hvis en elev starter på kommunens produktionsskole, koster det et vist beløb, og hvis en anden kommune ikke har sin egen produktionsskole, man sender en elev på produktionsskolen, koster det et betydeligt mindre beløb. Det er også korrekt, men der er næppe nogen kommune i dette land, som ønsker at have en produktionsskole, hvis den kun ønsker at sende en enkelt elev derhen.

Forslaget skal også ses i sammenhæng med, at når vi får de nye og større kommuner, vil det efter min opfattelse være givet, at i hvert fald langt størstedelen af kommunerne vil have en lokal produktionsskole, som den kan vælge at prioritere, og som den kan vælge at bruge som et af de uddannelses tilbud, den mener er relevante for de unge mennesker i netop den kommune.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Spørgsmålet er, om regeringen tror, at kommunerne er ligeglade med de betalingsbetragtninger, fordi den regner med, at i store kommuner vil der i hvert fald kun komme elever fra den pågældende kommune, som derfor alligevel skal afholde grundomkostningen. Men det spørgsmål, der i virkeligheden vil blive stillet i kommunerne, er: Synes I virkelig, vi har behov for en produktionsskole? Det koster os som udgangspunkt 400.000 kr., og vi kan jo bare sende de unge i almindelig aktivering.

Det, der gør, at vi betragter denne sag med den dybeste alvor, er, at de 400.000 kr. kommer til at betyde ganske meget i en tid, hvor der kommer fokus på alt muligt andet end unges uddannelse. Vi ved, hvilke produktionsskoler der er de første i rækken af dem, der ikke kan fortsætte, og dermed kan vi stort set også sætte navn på de elever, der kommer til at mangle det afsæt til videre uddannelse. Derfor tror jeg, at uanset hvor man lytter til denne diskussion, kan man fornemme en falskhed i Venstres såkaldte roser til produktionsskolerne og det arbejde, de gør.